جگە لە پیاڵە شکاوەکان.. بڵند باجەلان

من لەنێو ئاوێنەی سزادا، پاداشتی هەڵەکانی بینینم چەشت .
منیش وەکو باران،
ساردییەکی بێڕەنگم،
حەز بە گەڕانەوە دەکەم،
لە ماڵی کۆترەوە، بەرەو ئەستانەی ونبوون .

دەبێ لە مشتی دەریادا بمرم و ببم بە ئاو. تۆ خاوەنی ئاوی لەوکاتەی، پێشدەکەوێ دونیا و من لە ئاوێنەی سزادا، پاداشتی هەڵەکانی بینین و نەبینین دەچێژم! باش دەزانم، هەموو ئەستێرەیەك لە ئاسماندا، هەموو کرمێك کە تا سپێدە لەنێو تەنیاییدا پیاسە دەکەن، پێویستییان بە تۆیە. بە لاری کەوانەیەك، کۆتایی بە بەسەرهاتی کەوتنی ئاوێنەکان دێت.

تۆ هەمیشە هەمیشەیی!
دڵنیام گەر سپێدە نەیەت، خاڵخاڵۆکە دەخەوێ. بیرکردنەوە لە دەنکە خەردەلێك، هاوشێوەی بیرکردنەوەیە لە هەموو دونیا.
ئەفسانە لە گالیسکەکە کەوت.
چوارچێوە شکاوەکان،
کورسییە بیمارەکان، شایانی ئەوەن بۆ هەندێکیان نەگرین.
شەقامەکە، لە کۆتایی شۆستەکە دانیشتووە و سیگار دەکێشێ. تۆ سزای من مەدە لە کاتێکدا یەکجار دڵتەنگم و سپاردەی گوناهم. لە خەونێکی کورتی زستاندا، نیازی هەناسەیەکی تازە و
فرمێسکێکی تازە و
هەناسەیەکی چاو بە فرمێسکم دۆزییەوە.

ئاو بەبێ پاسەپۆڕت، دەڕژێتە نێو ڕابردوومەوە. جارجار ژیان ئەو شکستە گەورانەی خۆیم لێدەشارێتەوە.
وەڵامێکی دروستم دایەوە،
بە خۆمم گوت: ئەگەر ئامادەبووی، بڵێ: ئا .
ئاگر بەبێ ناسنامە، دەمکا بە خۆڵەمێش، ئاگری جوانیت. دەبێ بگەڕێمەوە بۆ ئەو زەمینەی، ناوی منی لە ڕێبوارەکان پرسی. تەنیا هەر کەوتنێك ماوە. ئەو گیا ناسکانە، نازانن چی دەکەن؟!. نازانم من بۆچی دەبێ لەبارەی هاتنی خۆمەوە بنووسم؟. دەبێ بگەرێمەوە بۆ

ئەو زەمینەی، ناوی منی لە دەریادا ونکرد!.

بەر لە ئێمە، تەنها تۆ هەبووی.

ڕۆژی چرکە سامناکەکانم تێبینی کرد. ساتەکان بچوك دەبنەوە. هەر کاتێك خوازیاری هەر شتێك بم، دەزانم خاکی پرتەقاڵەکان، هەرگیز ناتوانێ ببێتە بەخشەری خۆخە تازەکان. لە نێوان هاتن و نەهاتندا، چلوورە دەتوێتەوە بە ئاراستەی هاتنی من و نەهاتنی شەو. لە لاپەڕەی کۆتایی هەموو کتێبەکانی قوتابخانەدا، تێبینی چرکەساتی ڕۆیشتنی زۆر شت دەکەم. چرکەساتە سامناکەکان، ڕۆژی منیان نەگرت.

بەر لە باران، تەنها تۆ هەبووی.

من ڕووباری (سیروان) نیم. ئێستا لە هەفتەیەکدا،
تەنها
ڕۆژێك
چۆلەکەکان
دێنە سەر گۆڕی شکستەکانم!
دیوارەکان، تووڕەن. هەورەکان، بەشێکی ترن لە ڕێگە ناوازەکانی ئاو. دەزانم هەموو خەتای من بوو لە ناکاو بڕیاری سزادانی چاویلکە شکاوەکانمدا. خاك گیانی سپارد. مانگ و ئەستێرە، لە جوانی ئاوێتەی یەکتری، پیاڵەکان پڕ دەکەن لە پرسیار، پیاڵە شکاوەکان نەبن: من ڕووباری (سیروان) نیم.

بەر لە مردن، تەنها تۆ هەبووی!

وشە تەنیاکان، بخەینە نێو گۆزەیەکی شکاوەوە.
خەیاڵم
دەبێ بە با.
چی لە دانەدانە کەوتنی گەڵاکانی پایزدا تێبینی دەکرێ؟ کە ویستم بڕۆم، دەرگاکەم بە ڕووی خۆمدا داخست، با ئەوانەی لە ژوورەوەن، هەست بە سەرمای ناخی من نەکەن. تۆ یەکەمین و دوواهەمینی. شەختە بەر لە تووانەوە، بیری دەکەوێتەوە مەرگ نزیکە. چی دەبێت ئەگەر لە ناکاو سەر بەرز بکەیتەوە و ببینیت کە ئاسمان پڕە لە ئەستێرە؟ ئەمڕۆ نە ماڵەوەم گسك داوە و نە دەستم بردووە بۆ سێوە سوورەکانی پەنجەرەی وەستان بە ڕووی بیرەوەرییەکان. دەخوازم وێنەی دارگوێزێك بکێشم لەسەر قەدی دارقەزوانەکە. بە هەر حاڵ، هەموو کەسێك لە کۆتایی تەمەنیدا، بیری دەکەوێتەوە کە زۆر شتی لەدەستداوە.

باران نم نم نابارێ.

تۆ
بێسەرەتا و
بێکۆتای. وجودم سووره و بەسەر ئەو شووشه شکاوانەدا دەنووزێتەوە!

سەگ بەر لە تۆپین، بیری دەکەوێتەوە، ئەو هەرگیز مەیموون نەبووە.

تا لە سەرابی ڕۆژە مەییوەکان غەرق نەبووین، با هەست بکەین ئازارەکان بە هۆی دووری وشەکانە لەو ڕستانەی، چوون بەرەو ئۆقیانووسی برین. تۆ بۆ هەمیشە و بۆ هەمووانی. کاتێکی زۆر تێپەڕیوە و هاوین لە دەرەوە و ژوورەوەی ماڵەکەمان هەر هاوینە.

کەر بەر لە نەمان، بیری دەکەوێتەوە کە ئەو هەرگیز (داروین) نەبووە.

من لەنیو ئەو خەڵکەدا، ویستم خۆم بدۆزمەوە لە ساتی بیرکردنەوە لە ونکردنی شتە سەرەتاییەکان. دڵنیام من سەر بە ڕەگەزی ئەو پەشیمانییانەم، زۆر دوور و بێسوودن. ئەو ڕۆژە دەردەکەوێ خۆشتبوێم؟ کێ هەیە وا بکا من سەرمام نەبێ لە بارێکدا دڵم پڕە لە شەختە؟

باران نم نم نابارێ.